

KONKURSFÖRVALTARKOLLEGIERNAS FÖRENING

YTTRANDE

Ju 2000/3207/L2

Justitiedepartementet
Enheten för familjerätt och allmän förmögenhetsrätt

103 33 Stockholm

Ang. Konkurstillsynsutredningens betänkande ”Ny konkurstillsyn” (SOU 2000:62)

Konkursförvaltarkollegiernas förening (föreningen), som beretts tillfälle att inkomma med synpunkter på förslagen i betänkandet, får härmed lämna följande synpunkter.

Sammanfattning

Föreningen tillstyrker flera av de i betänkandet lämnade förslagen. De invändningar föreningen har avser;

1. inrättande av ett bedömningsorgan, s k Konkursförvaltarråd,
2. ansökningsförfarande för att komma ifråga för konkursförvaltaruppdrag och
3. skyldighet att ange tid rörande vissa förvaltningsåtgärder.

Föreningen anser att det är ytterst betänkligt att vid sidan av ett föreslaget Konkursråd, med uppgift att utfärda rekommendationer i frågor om konkursförvaltning, den offentliga tillsynen över denna och därmed sammanhängande spörsmål (betänkandet sid 85), införa ett Konkursförvaltarråd med enda egentliga syfte att avge rekommendationer för en region om vilka personer rådet anser uppfylla kraven enligt 7 kap 1 § konkurslagen för att kunna utses till förvaltare.

Utredningen har slagit fast att ett system för utseende av förvaltare i huvudsak skall ha tre syften (betänkandet sid 353). Dessa syften skall vara att rätten i varje konkurs skall kunna utse en tillräckligt kvalificerad förvaltare till en godtagbar kostnad, att förutsättningar skall finnas för upprätthållande över tiden av en kompetent förvaltare samt att förvaltarens verksamhet skall vara flexibel så att övertalighet och underskott helst inte uppstår vid en nedgång resp uppgång

i antalet konkursärenden. Vad utredningen avser med de föreslagna Konkursförvaltarråden är, att dessa skall bestämma förvaltarkretsens storlek.

Utbudet av konkursförvaltartjänster torde begränsas redan i och med den föreslagna lagtexten rörande vem som skall kunna utses till förvaltare. Härtill kommer kravet på vad en utbyggd organisation innebär, vilket föreningen kommenterar mer nedan. Även de rekommendationer som kan förväntas av det föreslagna Konkursrådet torde komma att begränsa utbudet av förvaltartjänster. Enligt föreningens uppfattning bör också en borgenärs – och gäldenärs – intresse av val av förvaltare (betänkandet sid 19) beaktas av domstolen, vilket påverkar förvaltarkretsens sammansättning. Vidare har domstolen vid utseendet av förvaltare att beakta yttrande från Konkurstillsynsmyndigheten. Föreningen anser att dessa omständigheter är tillräckliga för att påverka förvaltarkretsens storlek.

Den begränsning av förvaltarutbudet som enligt utredningens förslag skulle kunna bli aktuellt innebär, enligt föreningen, att de som inte varit verksamma som förvaltare under en period – tre år enligt förslaget – knappast torde kunna återropa det i den föreslagna lagtexten uppställda kvalifikationskravet för förvaltarskap under en senare period. Detta innebär en inte önskvärd oligopolliknande marknad. De föreslagna rådens sammansättning innebär, enligt föreningen, risk för att rådets rekommendationer inte skulle komma att uppfattas som opartiska. Föreningen betvivlar också att ett inrättande av råden skulle komma att påverka kostnaderna för konkursförfarandet.

Beträffande förslaget om redovisning av nedlagd tid, anser föreningen, att en lagfäst uppgift om tid inte skall behöva lämnas rörande de arbetsmoment där andra omständigheter än tid är viktigare för bedömningen av ett arvodes skälighet. Föreningen anser att de kvalifikationskrav som skall ställas på förvaltare, den möjlighet till kontroll som såväl Konkurstillsynsmyndigheten och borgenärerna har och rättens kompetens att göra skälighetsbedömningar är fullt tillräckliga för att kunna avgöra ett totalarvodes skälighet utan att tid skall behöva anges rörande samtliga förvaltningsåtgärder.

Särskilda överväganden

Föreningens specifika synpunkter på vissa av förslagen i betänkandet redovisas nedan.

6 kap 3 §, 7 kap 13 § och 7 kap 22 § konkurslagen;

Med räkenskapsinformation förstås sådana sammanställningar av uppgifter som framgår av balansräkning, grundbokföring och huvudbokföring, sidoordnad bokföring, verifikation, handling m m som en verifikation hänvisar till, systemdokumentation och behandlingshistorik, årsredovisning, årsbokslut, noter till balansräkning och resultaträkning, specifikation av balansräkningspost, avtal och andra handlingar av särskild betydelse för att belysa verksamhetens ekonomiska förhållanden samt sådana uppgifter som i övrigt är av betydelse för att det skall gå att följa och förstå de enskilda bokföringsposternas behandling i bokföringen.

Omfattningen av det underlag som rymmes under begreppet räkenskapsinformation synes medföra att ett klarläggande bör göras rörande vilken räkenskapsinformation som av förvaltaren skall förtecknas och kunna omfattas av bouppteckningsed (se proposition 1994/95:189 sid 31).

En följdändring bör göras i 7 kap 12 § konkurslagen så att ordet ”räkenskapsmaterial” byts ut mot ordet ”räkenskapsinformation”.

Föreningen anser att förslaget i utredningen om en kortare arkiveringstid för konkursgäldenärens räkenskapsmaterial än vad som skall gälla annan näringsidkares räkenskapsmaterial är olyckligt. Föreningen har tidigare anfört att bokföringsmaterial efter omhändertagande och granskning egentligen bör återlämnas till gäldenären eller dess företrädare i samband med att fråga om misstanke om brott inte konstaterats, då åklagare beslutat att inte väcka åtal eller när laga kraft ägande dom finns. För juridiska personer bör i så fall klargöras vem som skall anses som ställföreträdare i detta sammanhang. Har någon annan, t ex myndighet, intresse av att materialet efter företagen utredning skall sparas bör kostnaderna för arkivering bekostas av den myndigheten. För det fall att kostnadsskäl är avgörande för förslaget i utredningen om en kortare arkiveringstid för konkursgäldenärens räkenskapsinformation än vad som skall gälla annan näringsidkares räkenskapsinformation bör övervägas om inte ett sådant skäl snarare talar för att materialet kan destrueras för det fall ingen person, myndighet eller annan finner skäl att omhänderta materialet efter konkurs-, brotts- eller skatteutredning.

Mot bakgrund av vad som angetts ifrågasätter föreningen om utredningens förslag till lag om ändring i 7 kap 2 § bokföringslagen (1999:1078) skall genomföras.

7 kap 1 § konkurslagen:

Förslaget är i överensstämmelse med vad som under utredningen föreslagits av föreningen, dock att föreningen anser att paragrafens lydelse bl a skall vara i överensstämmelse med vad som föreskrivs om rekonstruktör enligt lagen (1996:764) om företagsrekonstruktion. Lagtexten bör därför innehålla en förklaring, att förvaltaren även skall ha borgenärernas förtroende.

För att förtydliga att konkursförvaltning skall handhas av ”specialister” föreslår föreningen att det i en kommande lag också anges att förvaltaren skall ha erfarenhet av och egen basorganisation för konkursförvaltning med resurser bl a för bokföring, redovisning och lönegarantiutredning.

7 kap 2 § konkurslagen:

Föreningen är bestämt mot att föreslagna Konkursförvaltarråd inrättas. Föreningens uppfattning är att den föreslagna ändringen i 7 kap 1 § konkurslagen om förvaltarens kvalifikationer m m, rekommendation bl a beträffande utseende av förvaltare som skall ges av det föreslagna Konkursrådet, gäldenärs- och borgenärsförslag till utseende av förvaltare och Konkurstillsynsmyndighetens yttrande i fråga om utseende av förvaltare, är tillräckligt för att rätten skall kunna ha ett underlag till beslut att förordna lämplig förvaltare i en enskild konkurs. Beträffande gäldenärens förslag till förvaltare skall beaktas att detta ofta är styrt av en borgenär.

7 kap 3 § konkurslagen:

Föreningen tillstyrker förslaget som det utformats, att det är tillräckligt att den föreslagna Konkurstillsynsmyndigheten bereds tillfälle att yttra sig i fråga om utseende av förvaltare. Föreningen är dock av uppfattningen att även en s k känd borgenär som berörs av konkursen

samt gäldenär eller dess ställföreträdare också skall beredas tillfälle att yttra sig innan rätten utser förvaltare. Det kan vara av mycket stor vikt att en berörd borgenär eller gäldenär eller dess ställföreträdare som inte ingivit konkursansökan skall kunna utöva inflytande på vem som skall utses till förvaltare i en specifik konkurs. Borgenärerna är, som anges i betänkandet (betänkandet sid 94) konkurshanteringens viktigaste grupp och kan ha ett stort intresse av vem som skall förvalta konkursen med de tillgångar som omvandlade till kontanter kan bli föremål för utdelning till berörd borgenär. Men även gäldenären kan ha ett stort intresse av vilken förvaltare som hanterar konkursen, inte minst mot bakgrund av den föreslagna skrivningen i 7 kap 1 § konkurslagen om bästa utfallet till borgenärerna. Som angetts ovan är ofta ett gäldenärsförslag till förvaltare styrt av en borgenär.

I vissa regioner utövar tillsynsmyndigheten ett stort inflytande på vem som skall utses till förvaltare. I andra regioner är det domstolar som aktivt styr valet av förvaltare. I dessa regioner har det varit svårt för borgenärer att få gehör för sina förslag till val av förvaltare. Föreningen anser det viktigt att borgenärsinflytandet, bl a utifrån vad utredningen ansett om borgenärernas roll, stärks på sätt att borgenärs – eller gäldenärs - förslag till val av förvaltare som huvudregel alltid skall accepteras. Endast i ett fall då Konkurstillsynsmyndigheten kan anföra sakliga skäl till varför en föreslagen förvaltare inte bör förordnas skall domstolen beakta dessa skäl. Höranderegeln får inte bli en möjlighet för Konkurstillsynsmyndigheten eller en ”övergripande” myndighet att styra rättens beslut rörande förvaltarval.

7 kap 9 § konkurslagen:

Föreningen är av den uppfattningen att lagtexten bör ändras på sätt att endast ekonomiska uppgifter skall kunna lämnas till åtminstone borgenär, granskningsman eller gäldenär. På sätt som utredningen själv konstaterat (betänkandet sid 451) är uppgifter om misstanke om brott mer till skada än till gagn för konkursutredningen. Föreningen anser därför och med hänsyn till rättssäkerhetsaspekter, att uppgifter som rör brottsefterforskning och brottsanmälan inte skall bli offentliga före det slutredovisning avges i konkursen. På sätt som lagregeln utformats kan framförallt borgenär, granskningsman och gäldenär genom den föreslagna skrivningen av paragrafen, fortfarande ha rätt att erhålla information om brottsefterforskande uppgifter. Denna information kan, om den är tvungen att lämnas av förvaltaren, vara till direkt skada för förvaltarens fortsatta arbete och eventuell senare lagföring av utredd misstanke om brott. Att t ex den föreslagna Konkurstillsynsmyndigheten skall få del av uppgifter om brottsefterforskning kan godtas under förutsättning att uppgifterna ifråga hos myndigheten kommer att omfattas av sekretess. Föreningen hänvisar i denna del till det av Ekosekretessutredningen avgivna betänkandet ”Ekonomisk brottslighet och sekretess” (SOU 1999:53).

Beträffande förslaget att förvaltaren snarast och senast två veckor efter konkursbeslutet till den föreslagna Konkurstillsynsmyndigheten skall inge ett skriftligt besked rörande vissa förhållanden i konkursen förutsätts, att utrymme kommer att finnas att lämna föreslagen information i förenklad form. Anledningen till föreningens påpekande om detta är, att det i de konkurser som bedöms bli s k avskrivningskonkurser genom förslaget införs en lagreglerad uppgiftsskyldighet som i många fall inte kommer att fylla någon funktion. Erfarenheten visar att det i ett stort antal s k avskrivningskonkurser saknas information inom den angivna tidsperioden. Förslaget innebär i denna del en onödig administration hos förvaltaren och hos den föreslagna Konkurstillsynsmyndigheten, vilket inte gynnar konkursförfarandet som sådant. Föreningens uppfattning är därför att lagregeln skall utformas på sätt att förvaltaren skall ha s k tolkningsföreträde rörande i vilka konkurser Konkurstillsynsmyndigheten bör ha

en tidig information. Föreningens förslag bygger på den föreslagna texten i 7 kap 1 och 26 §§ konkurslagen, varvid den föreslagna Konkurstillsynsmyndigheten har att utgå från att i de konkurser information inte lämnas enligt 7 kap 9 § konkurslagen är konkurser i vilka endast s k baskontroll är aktuell. För en erfaren förvaltare är det, enligt föreningen, lätt att veta vilka konkurser som den föreslagna Konkurstillsynsmyndigheten behöver tidig information i.

7 kap 26 § konkurslagen:

Fråga är om inte denna paragraf möjligen skall vara en del av föreslagna 7 kap 9 § konkurslagen. Den föreslagna Konkurstillsynsmyndigheten skulle, utöver den information av ekonomiska art som föreningen anser kan lämnas till samtliga angivna intressenter, kunna få tillgång till information även rörande brottsefterforskande åtgärder då den föreslagna Konkurstillsynsmyndigheten förutsätts kunna sekretessbelägga förvaltarens information om sådana uppgifter.

14 kap 6 § konkurslagen:

Beträffande förslaget om redovisning av nedlagd tid anser föreningen, att uppgift om tid inte skall behöva lämnas rörande de arbetsmoment där andra omständigheter än tid är viktigare för bedömningen av ett arvodes skälighet. Föreningen anser att de kvalifikationskrav som skall ställas på förvaltare, den möjlighet till kontroll som såväl Konkurstillsynsmyndigheten och borgenärerna föreslås få samt rättens kompetens att göra bedömningar är fullt tillräckligt för att ett totalarvodes skälighet skall kunna avgöras utan att tid skall behöva anges rörande samtliga förvaltningsåtgärder.

Föreningen deltog under 1988 i ett s k samråd med företrädare för Riksskatteverket. Samrådet resulterade i att Riksskatteverket utfärdade en s k Mex-notis (1988:14), vilken kommenterats av utredningen. Föreningen anser, vilket redovisas i Mex-notisen, att förvaltarna inte skall behöva redovisa tid i fråga rörande omhändertagande av konkursbo, fortsatt drift av gäldenärens rörelse, försäljning av gäldenärs rörelse samt processföring och återvinning. I dessa arbetsmoment bör, som anges i Mex-notisen, annat än nedlagd tid vara av avgörande betydelse för vilket arvode som skall utgå. Föreningen har i sin uppfattning fått stöd av utredningen (betänkandet sid 377).

Utifrån att utredningen i betänkandet (betänkandet sid 375) argumenterat för att förvaltarkretsen skall bestå av ett på förhand bestämt antal personer som bedöms vara tillräckligt kvalificerade för att domstol skall kunna förordna någon av dem till förvaltare i en enskild konkurs, att borgenärerna föreslås få ett ökat inflytande vid utseende av förvaltare och genom att borgenärskommitté skall kunna utses anser föreningen, att begäran om tid skall avse endast de moment beträffande vilka tiden enligt vad som angetts kan ha betydelse. Rörande övriga förvaltningsåtgärder anser föreningen att arbetsredogörelsen utan angivande av tid skall ligga till grund för beslut om skäligt arvode.

Föreningens erfarenhet är att det redan med nuvarande system är så, att erfarna tjänstemän vid tillsynsmyndigheten kan avgöra skäligheten av ett yrkat arvode utan att tid anges. Det är sådana erfarna tjänstemän, som enligt föreningens uppfattning, skall vara anställda hos den föreslagna Konkurstillsynsmyndigheten.

För det fall någon berörd inte anser sig kunna bedöma förvaltarens totalarvode trots att uppgift om tid lämnats rörande av föreningen föreslagna förvaltningsåtgärder, kan det ligga i

förvaltarens eget intresse att ange tid rörande övriga förvaltningsåtgärder. Det skall i dessa fall ankomma på förvaltaren om denne, för att styrka yrkat arvodes skälighet, vill lämna uppgift om tid och tidens fördelning på samtliga vidtagna förvaltningsåtgärder. Några principer för debitering och normer till grund för bestämmande av yrkat arvode vill föreningen inte acceptera, bl a då föreningen anser att principer och normer inte hör hemma på en marknad på vilken konkurrensen - bortsett från de krav som särskilt skall gälla förvaltaruppdrag - skall vara fri (jfr konkurrensmyndighetens i Finland inställning, bilaga 5 till betänkandet, sid 80, A c).

En fråga som föreningen i sammanhanget vill väcka är om Konkurstillsynsmyndigheten över huvud taget skall befatta sig i fråga om arvode. Egentligen borde, enligt föreningen, fråga om arvode avgöras av rätten sedan berörda borgenärer och gäldenären eller dess ställföreträdare beretts tillfälle att yttra sig i sak.

14 kap 7 § konkurslagen:

Förvaltaren skall enligt föreslagna 9 kap 3 § konkurslagen kungöra att bevakning skall äga rum. Ersättning till staten för sådana konkurskostnader som avses i 14 kap 1 § första stycket 4 – 6 konkurslagen skall utgå enligt föreskrifter som regeringen meddelar. När förvaltaren av rätten tillerkänns ersättning för kungörelsekostnad är fråga om denna skall betalas från den konkursavgift som föreslås enligt 43 § Förslag till Förordning om ändring i konkursförordningen (1987:916).

Även om utredningen kan anse att förvaltaren skall erhålla ersättning för angiven kungörelsekostnad bör detta klargöras liksom vilka andra kostnader (se nedan 14 kap 14 § konkurslagen) som förvaltaren har rätt att erhålla ersättning för.

14 kap 14 § konkurslagen:

Sedan tidigare är prövat att utlägg i form av porto, telefax, telefon och arkivkostnader kan utgå. Under senare tid har uppmärksammats att vissa åtgärder för tillgångs vård och försäljning inte utgår. Det må vara att kostnad för en egendoms försäljning inte skall utgå såvida inte berörd borgenär vill svara för sådan kostnad men förvaltaren arvode inkluderar till del en ersättning för den risk uppdraget som förvaltare innebär. Skall t ex försäkringskostnad rörande eventuell egendom som ingår i konkursen omfattas, oaktat denna egendom senare inte kan säljas eller är detta en kostnad som konkursförvaltaren skall stå för och täcka med det arvode som kommer att utgå vid konkursens avslut eller vid begäran om särskilt arvode enligt 14 kap 5 § konkurslagen.

Föreningen anser att förvaltare för att få betalt för viss kostnad skall kunna visa att kostnaden skall betalas av det allmänna om inte kostnaden ifråga skall betalas av konkursboets medel. Föreningen anser vidare att en särskild utredning bör klargöra vilka kostnader som skall ersättas av det allmänna för det fall kostnaderna inte kan tas ur boets medel.

Förslag till Lag om ändring i bokföringslagen (1999:1078)

Föreningen föreslår, vilket redovisats ovan, att all omhändertagen räkenskapsinformation enligt 7 kap 22 § konkurslagen skall återlämnas till gäldenären eller dess ställföreträdare i samband med att konkursutredningen avslutas och/eller brottsutredning avslutats genom

avskrivning eller laga kraft ägande dom (se ovan bl a 6 kap 3 § konkurslagen). Föreningen hänvisar i sak till proposition 1994/95:189 sid 31.

Föreningen finner i och för sig inte några skäl för att staten skall ta ansvar – faktiskt som kostnadsmässigt – för konkursgäldenärs bokföringsmaterial som inte behövs i konkursutredning, skatteutredning eller i eventuell brottmålsprocess. För bokföringsmaterialets lagringskostnader efter slutförd konkursutredning eller laga kraft ägande dom, bör gäldenären eller dess ställföreträdare ha såväl faktiskt ansvar som kostnadsansvar, såvida inte en bestämmelse kan införas som innebär att material efter slutförd utredning kan tas omhand av myndighet eller kan destrueras.

Förslag till förordning om ändring i förordningen (1988:784) med instruktion för exekutionsväsendet.

Föreningen har i en skrivelse den 31 januari 2000 till bl a konkurstillsynsutredningen inte tagit ställning till vem som skall vara huvudman för tillsynsverksamheten i konkurs. Enligt föreningen föreligger dock allmänt sett ett jävsförhållande mellan kronofogdemyndigheten som företrädare för staten som borgenär och tillsynsmyndighet i konkurs. Konkurstillsynsutredningen har också funnit att tillsyn i konkurs inte bör skötas av en myndighet som är en judiciell exekutiv myndighet och också intar ställning som borgenärsföreträdare för staten.

Konkurstillsynen skulle, enligt föreningen, som den hitintills organiserats helst skiljas från Riksskatteverket som s k huvudman för såväl kronofogdemyndigheten som tillsynsmyndigheten. Föreningen har därför välkomnat de tilläggsdirektiv (Ju 1997:05) enligt vilka utredaren förutsättningslöst skulle överväga den framtida tillsynsfunktionens organisation, uppbyggnad m m. Föreningen har i fråga om tillsynsfunktionens organisation ansett, att utredningen skulle göra en utvärdering rörande erfarenhet från myndighet som är s k värdmyndighet och att en sådan utvärdering skulle ligga till grund för ett förslag att någon annan myndighet än Riksskatteverket skulle kunna vara värdmyndighet för tillsyn i konkurs. Ett närliggande exempel på värdmyndighet är finansinspektionen som har övergripande ansvar för insättargarantinämnden och bokföringsnämnden.

Föreningen har erfarit att finansinspektionen troligen skulle uppfatta sig som jävig att vara värdmyndighet för tillsyn i konkurs eftersom de som står under tillsyn av inspektionen själva skulle kunna bli föremål för konkursförfarande och granskning av en förvaltare.

Med hänvisning till den jävsbestämmelse som konkurstillsynsutredningen föreslagit i 1 kap 3 § konkurslagen och de problem som lätt kan uppstå för en ”fristående” mindre myndighet att kunna rekrytera och/eller omplacera personal m m, har föreningen viss förståelse för att Riksskatteverket anser sig vara den bästa s k värdmyndigheten för den föreslagna Konkurstillsynsmyndigheten. Under alla förhållanden måste Konkurstillsynsmyndigheten uppträda som en självständig myndighet samt arbeta med egen budget och budgetansvar.

Utifrån Riksskatteverkets under remisstiden redovisade ståndpunkt i fråga om Konkurstillsynsmyndighetens organisatoriska tillhörighet har framkommit, att Riksskatteverket arbetat fram en promemoria ”På väg mot en enmyndighetsstruktur. - Ett diskussionsunderlag” (RSV Rapport 2000:16). Av rapporten framgår bl a, att den s k svenska modellen som innebär att statens borgenärsroll förenas med en borgenärsneutral verkställande myndighetsuppgift inte förekommer i andra länder. Ett stort utrymme ägnas därför i rapporten

åt de svårigheter som sedan länge kan hänföras till kronofogdemyndighetens dubbla roll som borgenärsneutral exekutiv myndighet och tillika företrädare för staten i allmänna mål. En redovisning lämnas om de tveksamheter som både lagstiftaren och lagrådet gett uttryck för i olika sammanhang och den ytterligare komplikation som kan uppstå om skatteförmånsrätten slopas enligt det förslag som förmånsrättskommittén presenterat i huvudbetänkandet "Nya förmånsrättsregler" (SOU 1999:1). För det fall tankar på en enmyndighetsstruktur för skattemyndigheten och kronofogdemyndigheten genomförs enligt de krav som torde ha ställts i en förvaltningspolitisk proposition (proposition 1997/98:136) och enligt det s k framtidsprojektet hos Riksskatteverket (RSV Rapport 2000:9) är fråga om Riksskatteverket kan ansvara för den föreslagna Konkurstillsynsmyndigheten som en av åtminstone tre divisioner. De två andra divisionerna skall, såvitt föreningen förstår rapporten, vara skattemyndigheten med ansvar för statens borgenärsfunktion respektive exekutionssidan med kronofogdemyndigheten.

Oavsett om Konkurstillsynsmyndigheten blir en egen självständig myndighet eller organiseras under en s k värmyndighet anser föreningen att, antal ställen på vilka den föreslagna Konkurstillsynsmyndigheten skall vara lokaliserad noga bör bedömas utifrån behovet och möjligheten av att rekrytera väl kvalificerad personal. Föreningens uppfattning är att det är viktigare med färre men väl fungerande enheter än fler enheter med ej besatta tjänster. Möjligen skulle detta innebära att antalet enhetsställen skall vara färre än vad utredningen kommit fram till. Enligt den angivna diskussionsrapporten om en enmyndighetsstruktur skulle en divisions eller enhets arbetsuppgifter kunna utföras var som helst i landet oberoende av myndighetsgränser. Föreningen vill utifrån den synpunkten och de erfarenheter man har från det i Finland tillämpade systemet med Konkursombudsmannens byrå (betänkandet sid 228 – 235 och bilaga 5) föreslå, att Konkurstillsynsmyndigheten organiseras på sätt som skett i Finland. Enligt de uppgifter föreningen erhållit är man i Finland mycket nöjd med det aktuella systemet för konkurstillsyn.

Förslag till Förordning med instruktion för Konkurförvaltarråden;

Föreningen avstyrker förslaget i sin helhet. Grunden för föreningens inställning har redovisats ovan. Sammanfattningsvis anser föreningen att domstolarna bör kunna följa av det föreslagna Konkursrådet antagna rekommendationer utan närmare anvisning från lokalt/regionalt bedömningsorgan benämnt Konkurförvaltarråd. En stor risk med ett lokalt/regionalt bedömningsorgan är, enligt föreningen, att de föreslagna lokala organen kommer att få stora svårigheter att "utpeka" vissa förvaltare som mer lämpliga framför andra. Föreningen är av den uppfattningen att dessa svårigheter, brist på kunskap om förvaltare och uppföljning av konkursuppdrag samt de föreslagna rådets arbetssätt gör, att dessa bedömningsorgan absolut inte bör inrättas. Olika aktörer inom obeståndsrätten är så väl förtrogna med varandra att de lokala bedömningsorganen också gång efter annan kommer att bli föremål för jävsdiskussioner. Generellt antagen rekommendation av det föreslagna Konkursrådet ifråga om förvaltkriterier och det lagfästa förvaltkravet bedöms av föreningen vara tillräckligt till underlag för domstolarnas beslut i fråga om förvaltarutseende.

Slutligen vill föreningen fästa uppmärksamhet på att endast den som handhaft konkurser under en period torde kunna anse sig besitta sådan kompetens att lagens formkrav för förvaltaruppdrag är uppfyllda.

Förslag till Förordning om Konkursråd:

Föreningen välkomnar förslaget som torde leda till större enhetlighet vid konkursförvaltning, vilket föreningen under sin närmare 16-åriga tillvaro arbetat för. Dock bör understrykas att enhetligheten inte får drivas dithän att inte personliga innovationer och nya tankeriktningar inom konkursförvaltning inte kan få gehör. För att stärka det föreslagna Konkursrådets roll föreslår föreningen att finansinspektionen skall bli s k värmyndighet för det föreslagna Konkursrådet. Någon jävssituation för finansinspektionen att vara värmyndighet för Konkursrådet har föreningen svårt att se.

Stockholm den / 2001

KONKURSFÖRVALTARKOLLEGIERNAS FÖRENING

Lars Wenne
/ordförande/

Eric Edström

Jan Jönzén

Jan Flood